

ва : „Промѣни тѣзи камъни на хлѣбове.“ — А Исусъ го отпѣди като му каза, че человекъ не живѣй само съ хлѣбъ, но съ сичко онуй, което излѣзва изъ Божіи уста (сирѣчь което Богъ иска да му даде за храна, или което е взело отъ Бога сила да храни). Подиръ туй діаволтъ го заведе на една висока гора, показа му сичкитѣ царства на свѣтътъ и славата имъ, и му казва, че ако падне да му са поклони ще му ги даде сичкитѣ ; а Исусъ го укори и му каза ; Писано е : *„Господу Богу твоему да са поклонишъ и само нему да послужишъ.“* — Най сетнѣ діаволтъ го заведе на едно крило на храмътъ, и му рече : *„Ако си сынъ Божій, хвърли са долу, защото е писано : На ангелы тѣ си ще заповѣда за тебе да та земнжтъ на ржцѣ за да не ударишъ о камъкъ кракътъ си.“* А сынъ Божій му отговори : Писано е и туй : *„Да не искусишъ Господа Бога твоего.“* — Тогази діаволтъ го остави, и тутакси дойдохъ ангелы и му служѣхъ. (Мат. д. 1—11. Марк. д. 12—13. Лк. д. 1—13.).

§. 10. *Іоаннъ свидѣтельствува за Исуса. Андрей, Петъръ, Филипъ и Наѳаилъ го послѣдуватъ.*

Слѣдъ малко Іоаннъ кръстителъ, като дойде въ Вивава, оттаткъ Іорданъ крыщаваше. А Исусъ като са връщаше отъ Галилея понеже минъ отъ тамъ, Іоаннъ като го видѣ, рече на двамата си ученицы : *„Ето агнецъ Божій, който отнѣма грѣховеѣ на свѣта.“* Тогази двамата тѣзи ученицы послѣдувахъ Исуса, и отидохъ дѣто той са намѣрваше, и сичкый онзи день останъхъ съ него, а надвечерь единтъ отъ тѣхъ, Андрей като намѣри брата си Симона, заведе го при Исуса. А той му рече : *„Ты си Симонъ сынъ*